

РЕШЕНИЕ

№ 873

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 02.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8132** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 121 - 126 от Закона за държавния служител /ЗДС/.

Образувано е по жалба на А. В. К. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 3, ап. 7, ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № РД-15-950 / 17. 08. 2022 г. на заместник министър-председател и министър на труда и социалната политика, за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и при издаването и са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че не е налице действително съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност. Излага съображения за негативно отношение спрямо него, станало причина за уволнението му. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени процесната заповед. Претендира разноските по делото. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – заместник министър-председател и министър на труда и социалната политика, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата.. Подробни съображения излага в писмени бележки. Прави възражения за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на 17. 08. 2022 г., а жалбата е депозирана в деловодството на ответника на 30. 08. 2022 г., поради което същата е подадена в срок от надлежна страна, при наличие на правен интерес и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По делото няма спор, че жалбоподателят е бил назначен на длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Финанси“ на Министерството на труда и социалната политика.

С докладна записка изх. № ДЧР-70 / 15. 08. 2022 г. (стр. 23) директора на Дирекция „Финанси“ е предложил на заместник министър-председател и министър на труда и социалната политика структурни промени в дирекцията свързани с извършваната дейност. Предлага се също така съкращаване на една свободна длъжност главен експерт, както и още една заета длъжност главен експерт, като конкретно бъде прекратено служебното правоотношение на А. К., поради системни пропуски при изпълнение на служебните задължения.

Със Заповед № РД-01-259 / 16. 08. 2022 г. на заместник министър-председател и министър на труда и социалната политика, е утвърдено ново длъжностно разписание на Министерството на труда и социалната политика, в сила от 18. 08. 2022 г., като впоследствие е утвърдено и поименно такова.

Със Заповед № РД-15-950 / 17. 08. 2022 г. на заместник министър-председател и министър на труда и социалната политика (органът по назначаването) е прекратил служебното правоотношение с държавния служител, поради съкращаване на длъжността, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и във връзка с утвърденото щатно разписание, считано от 18. 08. 2022 г.

Съгласно действалото преди тази дата длъжностно разписание от 08. 08. 2022 г. (стр. 11) длъжността „главен експерт“ в дирекция „Финанси“, която е заемал К. е била с численост 14 човека.

С новото разписание, в сила от 18. 08. 2022 г. (стр. 18) в дирекция „Финанси“ са създадени два отдела – Отдел „Бюджет“, в който има 4 длъжности за „главен експерт“ и отдел „Счетоводни и стопански дейности“, в които тези длъжности са 5 броя.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, тъй като съгласно чл. 4, т. 2 от Устройствения правилник на МТСП, министърът ръководи дейността по управлението и развитието на човешките ресурси в системата на министерството.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Изрично в оспорената заповед се сочи, заплащане на дължимото обезщетение за неспазения срок на предизвестие.

Под съкращаване на длъжността се разбира намаляване, премахване за в бъдеще на определени бройки от длъжностното разписание на съответната администрация поради намаляване или премахване на определена или определени функции в държавната служба. Това води до прекратяване на служебното правоотношение при условията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията. От тази разпоредба следва, че белезите на понятието „длъжност в администрацията“ са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната

характеристика. Когато една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. И двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Сравнението между щатното разписание от 18. 08. 2022 г. и това, което е действало преди него (утвърденото на 08. 08. 2022 г.) сочи, че длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Финанси“, вече е намалена с 5 бройки, тъй като в двата новосъздадени отдела има общо 9 такива длъжности.

По отношение на втората, предпоставка длъжността да не съществува като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

Доколкото длъжността продължава да съществува, но в намален брой, безспорно са се запазили задълженията по утвърдената длъжностна характеристика, но вече са назначени по-малък брой служители.

Видно е, че според новото длъжностно разписание, в Дирекция „Финанси“ има три нови длъжности „старши счетоводител“, както и 2 началник отдел, във връзка с така създадените 2 отдела.

Действително задълженията, според представените длъжностни характеристики за длъжността „старши счетоводител“, са доста сходни с тези на длъжността „главен експерт“, като е видно, че на тези длъжности са преназначени лица, заемали преди това длъжността „главен експерт“ съобразно длъжностното разписание от 08. 08. 2022 г.

В същност според новото поименно разписание от 18. 08. 2022 г., двете вакантни места, които са се получили след съкращаване на длъжността заемана от жалбоподателя и другата бройка за „главен експерт“, която е била незаета, са тези за длъжността „началник отдел“ – за двата новосъздадени отдела. Видно обаче от представените за тази длъжност длъжностни характеристики, са налице съществени разлики в техните функции и задължения, като особено съществено е наличието на ръководни функции, каквито липсват за длъжността „главен експерт“.

Предвид разликата в изискванията, независимо че общата численост в дирекцията се е запазила, е налице реално съкращаване на броя на длъжността, заемана от жалбоподателя.

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата и в писмените бележки доводи за наличието на негативно отношение спрямо жалбоподателя.

При избора си, кои държавни служители да съкрати административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, тъй като в Закона за държавния служител не е въведено изискване да бъде извършван подбор, така както е предвидено с нормата на чл. 329 КТ.

Съдът счита, че административният орган е разполагал с оперативната самостоятелност, по своя преценка да избере, правоотношенията с кои служители на агенцията да прекрати и при упражняването на това право е спазил изискванията за законосъобразност на административните актове.

В този смисъл, право на органа по назначаването е да определи длъжностите, които ще бъдат съкратени и самите служители, които ги заемат. Въпрос за целесъобразност на административния орган е да направи такива структурни промени в администрацията си, които да осигуряват най-ефективно изпълнението на задачите,

които са му възложени с Устройствения правилник. В случая прекратяването на служебното правоотношение е извършено след влизане в сила на структурни промени и одобряването на новото длъжностно разписание.

Действително в докладната записка на директора на дирекция „Финанси“ изрично се предлага прекратяването на служебното правоотношение на К., но това не сочи за извършването на някакъв подбор. При положение, че се предлага съкращаване на определена длъжност, съответния ръководител може да предложи лицето, което най-лошо, според него, изпълнява служебните си задължения, като вече в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаването е да приеме или не тази преценка.

Видно и от представения (стр. 84-85) формуляр за оценка на изпълнението на длъжността от страна на А. К. за 2021 г., оценката е „изпълнението отговаря не напълно на изискванията. Действително тази оценка е поставена не от оценяващия, а от контролиращия ръководител, който се явява директора на дирекция „Финанси“, но това не сочи за някакво специално негативно отношение спрямо служителя.

В същото време по делото, по искане на жалбоподателя, е допуснат и разпитан като свидетел Х. Г., който сочи че имало напрежение в дирекцията и служителят се чувствал недооценен.

Съдът макар и да кредитира тези показания, намира че всъщност не се доказва някакво специално отрицателно отношение спрямо жалбоподателя, което да е довело до неговото уволнение. Видно е, че свидетелят Г. не е служител на МТСП и няма пряко впечатление от работата на К.. В този смисъл няма как свидетелят да знае дали жалбоподателят си е вършел съвестно работата и дали въобще е имало напрежение. Всичките му впечатления всъщност са преразказани от жалбоподателя, който е нормално да ги представи в благоприятна за себе си светлина.

По делото е разпитан също така като свидетел Е. Г. – директора на дирекция „Финанси“, който е предложил структурните промени в дирекцията, както и прекратяване на правоотношението именно на К.. Свидателят потвърждава, че последните години жалбоподателят не е бил достатъчно ангажиран с работата си и имало пропуски от негова страна, поради което предложил при съкращаване на щата да се освободи именно най- слабо работещия служител. Действително примерът, който сочи, че при отсъствие на началник отдела и заместването му от К. последният се разболял, което довело до закъснения в планирана работа, не е особено удачен, доколкото разболяването не зависи от волята на страната, но безспорно се сочи, че има пропуски в дейността на този служител.

В същото време, видно от представените формуляри за оценка изпълнението на служителя, е видно че и за предходни години, не е получавал оценки 1 и 2 както сочи свидетелят Г.. Видно е, че за всички години в периода 2017 г. - 2020 г., се сочи, че оценката напълно отговаря на изискванията, което е оценка 3, а за 2021 г. след корекция от контролиращия ръководител вече е 4.

В този смисъл, съдът намира, че не е извършван подбор, както се твърди в жалбата, а в рамките на предоставената му от закона възможност за преценка, кой служител да бъде освободен, органа по назначаването е преценил това да бъде служителят, който не се е справял добре с възложените му работи.

Предвид гореизложеното заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Заповедта съответства на относимите материалноправни разпоредби, на изискванията

за форма на индивидуалните административни актове и на целта на закона. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и не са на лице основания, по смисъла на чл. 146 АПК, които да обуславят отмяна на оспорената заповед.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, но такива не са поискани, поради което и не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № РД-15-950 / 17. 08. 2022 г. на заместник министър-председател и министър на труда и социалната политика, за прекратяване на служебното правоотношение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: